

ченжтъ исфърлянія-та землетрясеніе-то прѣстава. Ако рѣчемъ да сравнимъ землетрясеніе-то съ исфърлянія-та на огнемѣтны-тѣ планины, землетрясеніе-то ще излѣзе и по-страшно и по-вредно, защо-то са усѣща на разстояніе нѣколко хиляды часа. Изфърлянія-та ставатъ на едно мѣсто.

Землетрясеніе-то на врѣмени трае цѣлы мѣсяцы, какво-то въ Софія на 1858, и причинява неисчислены пагубы. То съ силва градове и села; распуква землѣ-тѣ; направъ нѣкои мѣста безводни, като имъ обрѣща воды-тѣ да текутъ въъ другож странж; искарва водж на новы мѣста кара землѣ-тѣ да исфърга изъ пукнотини-тѣ си дымъ и миризливи пары и най послѣ, на врѣмени, прѣмѣстя нѣща-та отъ едно мѣсто на друго.

Кога-то са търси земя-та, сичко трепери и са страхува. Подземны-тѣ животны напушкатъ дупкы-тѣ си, крокодила оставя водж-тѣ и тича въ горж-тѣ, кони-тѣ треператъ, птичета-та летятъ, като замаяны. Нѣ най-много са уплашва человѣкъ. Той привыкналъ да гледа землѣ-тѣ като нѣщо неподвижно, и като ѿ види да трепти, страха му нѣма край. Той ходи като смаянъ и са прѣдава на мысъль-тѣ, че това е божи гнѣвъ.

Нѣ ако бы тоя гнѣвъ да са повтаря често, человѣкъ са пріучава на него и почева да са не плаши вече. Жители-тѣ на нѣкои мѣста въ Америкж до толкози привыкнали на землетря-